

eodem modo anima post a Deo creationem suam est perfecta & completa substantia, licet cum corpore copuletur sive non copuletur (2) sicut Angelus suas operationes retinet corpore assumpto distinctas, easque citra concursum exercere valet, simili ritu anima habet suas distinctas a corpore operationes ad quarum exercitium corpore non alias ut organo indiget (3) Angeli essentia salva & integra si corpus assumptum rursus deponat, eodem modo anima rationalis corpore suo destructo inque pulverem converso salva, & incolumis existit, omnesque operationes suæ spirituali naturæ homogeneas, plene & perfecte in suo statu, quo a corporis nexu soluta exercet, (4) anima in corpore tanquam in carcere habitat, & ex eo liberationem suam, cum gemitu & suspirio optat, juxta Pauli effatum Epist. ad Rom. VII. 24 Et in quo carcere tanquam violentam mansionem patitur Epist. ad Rom. VII. 23. quæ loca scripturæ satis ostendunt, quænam illa unio animæ cum corpore sit, ut itaque frustra in scholis philosophicis de modo nexus inveniendi inter corpus & animam desudent & digladiantur. Claudemus hunc nostrum discursum verbis, quæ habet Hermes in pæmandro, Exue inquit, corpus istud, quod circumfers, vestimentum ignorantie, fundamentum pravitatis, vinculum corruptionis mortem vivam cadaver sensibile, sepulchrum portatile, domesticum furem Blanditur, quia odit, odit quia invidet: dum vivit, vita te privat, non est capitalior hostis tibi. Illa, quæ Hermes hic habet Paulus brevi inclusit dicto, corpus nostrum, corpus mortis vocans. Anima a corpore separata in quo vixit, cum corpore suo unionem statu quo fuit in hoc mundo rursus non desiderat, nisi corpus sit glorificatum, & ab illa impura peccati, & calamitatum colluvie lueque sit liberatum cæterum rursus tam fœtidum carcerem totque miseriarum fœco obnoxium, & peccati contagio infectum ingredi renuet. In quo sub jugo crudeli cum gemitu ad sui liberationem vixit, ac